

"Proletarec" je
delavski list za
misleče čitatelje

PROLETAREC

Official Organ Jugoslav Federation, S. P. — Glasilo Jugoslovanske Socialistične Zveze

GLASILO
PROSVETNE
MATICE J.S.Z.

ST. — NO. 1423.

Entered as second-class matter, December 6, 1937, at the post office
at Chicago, Ill., under the Act of Congress of March 3d, 1879.

CHICAGO, ILL., 19. DECEMBRA (December 19), 1934.

Published weekly at
3639 W. 26th St.

LETO — VOL. XXIX.

DOHODKI BOGATAŠEV SE VEČAJO VZLIC KRIZI

NEW DEAL NE USTAVI RAZLAŠČANJA MNOŽIC

En posameznik imel leta 1933 nad pet milijonov dolarjev čistega dobička

Ogromni aparat izkoriščanja deluje danes prav tako kakor je deloval pod "starim dealom"

PREDSEDNIK Roosevelt je ob nastopu svoje službe objavil izvesti ekonomski program, ki bi omogočil večje dohodke množici ljudstva in jih zmanjšal bogatašem. Dogodilo se je narobe. Dohodki male skupine bogatašev so se pod new dealom zvišali, dočim so postali dohodki delavcev in srednjega sloja v prošlih par letih manjši. L. 1932 je bilo v tej deželi dvajset multimilijonarjev, ki so napravili od milijon do pet milijonov dolarjev čistega vsakega. L. 1933, torej v prvem letu "new deal", jih je bilo že 46, in eden izmed njih je "napravil" nad pet milijonov dolarjev čistega dobička.

Skupni dohodki vseh ljudi v tej deželi so l. 1933 v primeri s prejšnjim letom nazadovali.

Stevilke, ki jih navajamo v tem poročilu, je objavil prošleden zvezni davčni urad. Iz njih je jasno, da se bogastva male pešice ljudi presentirajo večajo celo v tej siloviti kriji, dočim je ljudstvo čezdalje bolj obubožano. Tudi čisti dohodki korporacij so bili lani višji kakor pa leto prej za skoraj 700 milijonov dolarjev.

46 najbogatejših Amerikanov je imelo l. 1933 takoj čisti dohodkov, da so plačali skoraj 7 odstotkov vsega dohodninskega davka.

Od milijon do poldrug milijon dolarjev čistih dohodkov je imelo lani 29 bogatašev, od poldrug milijon do dveh milijonov šest posameznikov, od dva do tri milijone osem, od 3 do 4 milijone eden, od 4 do 5 milijonov eden, in nad pet milijonov dolarjev en bogataš. Njihovih imen davčni urad ni objavil, niti jih ni hotel navesti časnikarjem, ki so vprašali zanje.

L. 1933, ko je "napravilo" teh 46 posameznikov od enega do šest milijonov dolarjev čistega dobička vsaki, in množica drugih od \$100,000 do milijona, je umrlo vsled posledic pomanjkanja tisoče ljudi. Samomori vsled bede so bili in so še danes nekaj vsakdanje. Po izjavah večščakov je bilo in je milijone ljudi — oziroma večina prebivalstva — brez zadostne zdravniške oskrbe, ker ni denarja za zdravnike, bolnišnice in zdravila.

Klub krizi so Sedinjene države danes bogatje ko kdaj prej. Denarja ni bilo še nikdar toliko in zlata — imajo več ko kdajkoli v svoji zgodbini. Ampak vsa ta bogastva prehajajo bolj in bolj v posest malega odstotka ljudi, v kasto multimilijonarjev, ki prejemajo od milijon do šest milijonov dolarjev na leto "čistega" ne

Nova Thomasova knjiga

Pred kratkim je izšla nova knjiga o socialnih problemih, z naslovom "Human Exploitation", ki jo je spisal Norman Thomas. Stane \$2.75. Več o njej bo omenjeno v eni prihodnjih izdaj.

Naročite knjige iz Proletarčeve knjigarni.

Pregled podpornih organizacij

V Ameriškem družinskem koledarju za 1. 1935 je med drugim statistični pregled vseh jugoslovenskih podpornih organizacij. Pojasni vam njihovo gospodarsko stanje, število članstva in načine, kako imajo svojo imovino vloženo. Opisan je tudi začetek in konec prve jugoslovenske organizacije v Kanadi.

Zelo zanimiv je v tem koledarju spis o Slovencih v Minnesoti in o njihovih naselbinah, ki je prvi daljši pregled o naših ljudeh, ki kopljajo železno rudo.

Poleg teh dveh je v koledarju mnogo drugih spisov in 75 ilustracij. Vezan je v platno.

Ameriški družinski koledar stane 75c in za v star kraj \$1. Ako si ga še niste naročili, storite to čimprej.

Kdonaj kontrolira muničijsko industrijo

"Bumi" — ogibajte se prezimovič — sploh vseh topnih krajev!

TUDI "BOŽIČNA IDILA"

V velikih mestih živi na tisoče ljudi, ki so "brez strehe in krova". To so najbolj zapuščeni stvari na svetu. Še celo v "milobnih" božičnih praznikih se zanje le malokdo zmeni. Na tej sliki na vrhu je del gospodarskega Chicago z svojimi impozantnimi stavbami. V sredini je koča v "vazi misere" ali smetičih Chicaga z njenim stanovcem, in slika spodaj pa ostanki te koče. Brezdomec si je v nji v huden mrazu zakuril nekoliko preveč. Vneš se je, ko je on spal. Njegovo ožgano truplo so zakopali med brezdomce in klerk je zabeležil v knjigo: "Joseph Smith". Njegovo zadnje znano bivališče, "Misery Town". Umrl 10. decembra 1934. Rojstni kraj: neznan. Vzrok: požar v njegovi začasni koči."

Končno poročilo o odanh glasovih v New Yorku

V državi New York je dobil Norman Thomas, socialistični kandidat za zveznega senatorja, 194,952 glasov, in Chas. Solomon socialistični kandidat za gubernatorja 126,580, ali več, kot jih je dobita socialistična stranka kdaj prej za svoje kandidate v te urade. Njeni glasovi so v primeri z l. 1932 znatno narasli, dasi se je teh volitev udeležilo milijon volilcev manj kakor pred dvema letoma.

Roy Burt soc. kandidat za župana v Chicagu

Socialistični kandidat za župana v Chicagu je Roy Burt, Morris Siskind je kandidat za mestnega blagajnika in Arthur McDowell za mestnega klerka. Predno pridejo na glasovnico, je treba dobiti zanje okrog 65,000 podpisov.

Coughlinov štab

Zupnik Coughlin v Detroitu, ki je znan javnosti vsed svojih kritikujočih govorov v radiu, ima vposlenih 45 klerkov in klerkinj, ki vodijo kolekte, razpošiljajo njegove tiskovine in oglasa Coughlinovo novo organizacijo "za socialno pravčnost".

V unijskih krogih ga dolže, da plačuje te nameščence sramotno nizko, da je pri gradnji svoje cerke uposiljil samo neunijske delavce in da naroča tiskovine in neunijski tiskarni.

Ali za ohranitev sedanjega sistema, ali pa za splošne ljudske koristi. Srednje poti ni

Nekateri demokratski politiki ponosno poudarjajo, da nima noben vladar na svetu danes toliko moči kakor predsednik Roosevelt. Razni izjemni zakoni, sprejeti v času te krize, mu dajejo diktatorsko vlogo. Zato je tudi vsa ljudska pozornost obrnjena le na predsednika.

Obljubujejo, da bo morda še ta mesec spet govoril v radiu in razložil ljudstvu kako in kaj. Medtem študira njegov odbor "gospodarske sigurnosti" sredstva, ki se jih naj bi uporabilo za okrevanje dežele.

Značilno je, da v okrevanje ne verujejo, in sicer prav enostavno zato ne, ker niso za odpravo izkoričanja. Roosevelt je kapitalistom že povedal, da je boljše, ako tu in tam malo popuste, kajti drugače bodo morali nekega dne vse pustiti, kar imajo. Dokler bodo delavci imeli hrano in streho, se ni batničesar, misli Roosevelt. Zato se je njegova administracija spriznala tudi s takozvanimi lističnimi minimalnim p.

mom in bo predložila Kongresu — tako obljuhujejo — načrt za zavarovanje proti brezposelnosti in za starostne pokojnike.

Rooseveltova komisija se bavi tudi s problemom železnic, ki so večinoma bankrotirane in že zdaj zelo zadolžene pri zvezni rekonstrukcijski finančni korporaciji. Možno je, da jih prevzame vlada zato, da reši last-

TRGOVCI Z OROŽJEM NE POZNATO PATRIOTIZMA

Slepomišenje s predlogi za mobiliziranje vojne industrije. — Delavcem očitajo visoke plače

KONGRESNA preiskava muničijske industrije je javnosti odkrila ogromne sleparje, ki jih uganjajo baroni industrije smrti in razdejanja na račun živiljenj delavcev in kmetov ter ljudskega denarja.

To je edina industrija, ki kuje visoke profite tudi skozi vsa leta sedanje krize. Razni vladni departimenti, posebno še vojni oddelek, so v njeni službi. Svoje agente in propagandiste ima v Južni Ameriki, na Japonskem, Kitajskem in v Evropi. Plačuje propagando hujskanja med delželami in jih straši o silni pripravljenosti drugih. Torej se moramo tudi mi pripraviti — in tako dobi muničijska industrija nova naročja.

Med vojno so njeni profiti v Zedinjenih državah znašali od 20 do 800 odstotkov od vloženega kapitala. Gulila je vlado Zed. držav in zaveznike vlade. Dokler ni šla ta dežela v vojno, je prodajala morilni material tudi Nemčiji, kajti muničijska industrija je pripravljena oboroževati svojo in "sovražno" deželo ob enem.

Preiskava je med drugim dognala, da je ameriška DuPont kompanija, ki izdeluje eksploziva, pline in razna druga sredstva za ubijanje in rušenje, o tajnih vojnih načrtih tujih vlad veliko boljše poučena, kakor pa vojni department zvezne vlade, četudi troši za šponjajo visoke vsofe. Te tajnosti muničijske industrije kupuje in jih po svojih zaupnikih sporoča drugim vladam, ako se od tega nadeja novih vojnih naročil.

Pisma iz arhivov du Pont kompanije, ki jih je odkrila kongresna preiskava, vsebujejo dokaze, da je bil marsik sektor v kongresni agent te mogočne družbe. Borili so se ne samo za nove vojne kredite, ampak tudi za sprejem zakonov, ki so bili predlagani edino v interesu muničijske industrije. Tudi danes je marsik patriotični gromovnik in zagovornik "pripravljenosti na obrambo" v resnici le tajni agent trgovcev, ki prodajajo material za ubijanje in razdejanje.

Tudi Rooseveltova administracija je prizadeta. Celo najvišji uradniki v njenem vojnem in državnem departmaju so zapleteni v meštanjanje, ki so ga vršili ali ga vrše v drugih deželah v prid ameriške muničijske industrije.

Vsled odkrivanja tega škandala, ki lahko obrne ljudski srč ne samo proti trgovcem s človeško krvjo in znojem, nego tudi proti vladni, je predsednik Roosevelt imenoval svojo komisijo, ki naj širjenje tega srda prepreči. Ameriški predsedniki si v stiskah vedno pomagajo s "komisijami". Ta ima nalogo študirati problem in potem predložiti predsedniku Rooseveltu nasvetne, kako v vojnem času mobilizirati ne samo ljudi ampak tudi industrijo. "Prišel je čas, da se vojni odvzame profit", je dejal predsednik, nato pa imenoval na celo svoje komisije dva kapitalistična voditelja, ki sta energična in sposobna zastopnika politike z Wall Streeta. Eden je finančnik Bernard M. Baruch, ki je bil pod Wilsonom v času vojne načelnik odbora za vojne industrije. Drugi je general Hugh Johnson, bivši načelnik NRA, ki je to ustanovo pretvoril popolnoma za službovanje kapitalizmu.

Cemu ni predsednik Roosevelt rajše prepustil to nalogu kongresni komisiji, ki je s svojo preiskavo dobila upogled v oderuščivo in slesparstvo "patriotov", ki oborožujejo deželo?

Zato ne, ker je vpliv muničijske industrije preogromen. V slepilo javnosti bosta Baruch in Johnson predložila načrt, ki bo določil v slučaju vojne mobilizacijo industrije. V ta namen načrta je predsednik avtokratično moč, da bo lahko z dekreti odločal, kolikšni smejo biti profitti na vloženi kapital, kolikšni naj bodo plače delavcev itd. Značilno je, da so muničijski baroni s svojo poteko v kapitalističnem časopisu o plačah delavcev napravili vtis, kot da so bili med vojno delavci tisti, ki so bili "nepatriotični", kajti služili so po \$10 na dan, dočim smo plačevali vojakom, ki so tvegali živiljenja, le po dolar na dan.

Baruch in Johnson bosta skrbela, da bo novi mobilizacijski zakon sestavljen tako, da bo muničijski industriji dana prilika ne samo kontrolirati samo sebe, ampak tudi vlado, kakor doslej.

STRAŠENJE S KOMUNISTI

Ameriške cerkvene sekte razjedajo komunistično misleči pastorji. Veliko ameriških delavcev je že zastrupljenih s komunizmom. Unije so v nevarnosti.

Vse to je hudo, a najhujše je, ker ima Rusija svoje komuniste posejane tudi v ameriških mornarici. Tako trdi ameriška trgovska komora, to je zelo mogočna ustanova, in kar trdi ona, mora biti resnica, pa če je ali ne. Po njenem mnenju je v Zed. državah od 500,000 do 600,000 organiziranih komunistov, ki samo čakajo priložnosti in znamenja, pa strmoljavijo ameriško vlado kar snop slame.

Te vesti so smešne, ampak za delavstvo resne zato, ker jih kapitalistična propaganda širi in na vse načine povečava zato, da prisili kongres na sprejem zakonov proti delovanju radikalnih skupin. Oni vedo, kolikšno je komunistov v tej deželi, ampak če bi povedali po pravici, bi bilo preveč provokatorjev, ki služujejo kapitalističnim kanalam, ob kruhu. Glavni namen te gonje trgovske komuniste (Nadaljevanje na 2. strani).

PROLETAREC

List na interes delavskega ljudstva.

Izhaja vsako sredo.

Indija Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba.
Chicago, Ill.Glasilo Jugoslovanske Socialistične Zveze.
NAROCNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00;
za pol leta \$1.75; za četrt leta \$1.00.

Inštitut: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpoznej do pondeljka popoldne za priobčitev
v številki tekočega tedna.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Yugoslav Workers' Publishing Co., Inc.
Established 1906.Editor: Frank Zaitz
Business Manager: Charles Pogorelec

SUBSCRIPTION RATES:

United States, One Year \$3.00; Six Months \$1.75;
Three Months \$1.00.—Foreign Countries, One Year
\$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

3639 W. 26th St., CHICAGO, ILL.

Telephone: Rockwell 2864.

"Depresije bo konec v šestih mesecih"

General Charles G. Dawes, bivši podpredsednik Zed. držav, bivši ameriški poslanik v Londonu, bivši predsednik federalne rekonstrukcijske korporacije, bivši predsednik in eden glavnih lastnikov Central Republic banke v Chicagu, sedanji predsednik City National banke v Chicagu, velik patriot, zavornik ustave in "krepkega individualizma", je pred nekaj dnevi na bánketu čikaške trgovske komore dejal, da se "dobri časi" vracajo in da se v Zedinjenih državah sigurno utaborje mesece maju prihodnje leto.

Kapitalistični tisk je to veselo preročevanje oznanil na vse štiri vetrove in "general" Dawes je dobil spet "publicitet", kakršne je že dolgo pogrešal.

"General" Dawes je v času, ko je bil predsednik zvezne rekonstrukcijske finančne korporacije, izposloval svoje banki v Chicagu devetdeset milijonov dolarjev posejila. Nad šestdeset milijonov dolarjev tega dolga je še neplačanega in stara Central Republic banka je v likvidaciji. Kar je bilo v njeni imovini zanesljivega, je prevzela novo ustanovljena City National banka, ki je istotko pod vodstvom Dawesa, kakor prejšnja. Njeno finančno stanje je seveda stabilno, toda toliko slabše je stanje prejšnje banke.

Vladna rekonstrukcijska finančna korporacija toži njene delnicarje, vključivši generala Dawesa, za vsoto \$14,000,000, kar bo deloma krilo njene obveznosti zvezni vlad, katere znašajo, kot označeno prej, nad \$60,000,000. Ampak Dawes ni navajen izgubljati tožb!

Tak je ameriški business.

Dokler ta sistem ostane v veljavi, ne bo konca depresije, pa če ga general Dawes še tako preročuje.

Eddie Cantor na obisku pri Mussoliniju

Eddie Cantor, znani "komedijont" ameriškega odra in filma, je bil ta mesec na obisku pri Mussoliniju, v namenu, "da ga bo zabaival", toda Mussolini je taka veličina, da se je Cantor takoj premisil in se mu divil, ne da bi se mogel načuditi temu geniju, "odrešeniemu Italije in političnu Europe."

Cantorjev intervju z Mussolinijem, ki ga je razposlala ameriškemu časopisu Associated Press, zelo diši po plačani propagandi. Mussolini potrebuje pomočnika, ki bi mu pomagali vreči nekaj svetlobe na svojo obledelo zveto, komedijont Eddie pa je šel v Italijo v interes hollywoodskih filmskih korporacij. Vzajemnost interesov teh dveh "zvezd" pojasni, čemu in zakaj dolgovezni Cantorjev kvalospev Mussoliniju v ameriškem časopisu.

Programi in voditelji

Republikanski senator James Couzens iz Michigana je dejal svojemu tovaršu senatorju Borahu iz Idaho, naj republikanski stranki predlaga rajše boljši program, namesto da le kritizira. Borah je odgovoril, da program v tem slučaju ni glavno, kajti vse odvisi od vodstva. Naj bo platforma še tako liberalna, bo pa reakcionarnim vodstvom za ljudstvo brez vrednosti.

Isto pravilo velja za "new deal", ki je pričel z velikanskimi oblubami, toda na celo svojih abecednih odborov je pozval predstavnike Wall Streeta, ki so nekaj časa potiskali v ospredje "možganskog trust", da ga omalovaljajo, nato pa razvili svoj vpliv, da je danes tolkšen kot so ga imeli pod Hoovrom. Nekaj svojih napak skušajo sicer popraviti — toda pri glavnih hibih, ki je povzročila vse sedanje gorje — pri svetosti privatnega profita in izkorisťanja — oboževalno vztrajajo.

Borah je v pravem. Kapitalisti bodo za kapitalizem, neglede na platformo. Ampak tudi Borah se ne razlikuje od njih, kajti on je le za kontroliranje kapitalizma, torej za enako neuspešno zdravilo, kakor Rooseveltov new deal.

VOJNA NAPETOST ZACASNO POLEGIA

Na sliki so jugoslovanski vojaki blizu ogriske moje. Svetovni tisk je že preročeval skorajšnji spopad med jugoslovanskimi in madžarskimi četami, ki so jih v poročilih imenovali "komitái" in v oklepajih "banditi". Veliko poročil je bilo pretiranih. Nekateri žurnalisti so po teh dogodekih pojasnjavali, da sta obe vladi uganjali neumnosti, da bi si katera v tem koristila.

IVAN KLICAR:

PRIPRAVLJANJE JAPONSKE ZA VPAD V SOVJETSKO RUSIJO

Odkar so Japonci zasedli Mandžurijo se neprestano javljajo vesti o neizbežnem spopadu med Sovjetsko Rusijo in Japonskom. Zlasti anglo-saško in nemško časopise skrbno beleži vsako vest o poslabšanju odnosov in "strokovnjaki" z naslado razmotrovajo vse možnosti bodočega spopada. Komaj se zavedajo, da bi vojni požar na dalnjem Vzhodu zajel vsled prepletosti in povezanosti mednarodnih odnosa, vse ostale svet in preskočil Evropo, ki še ni zacetila ran svetovne vojne in se zvija v krilih gospodarske krize, kateri ni videti konca. V srečo trpečega človeštva govori mnogo znakov, zato da se vsaj v bližnji bodočnosti napovedovanja ne bodo vresnili. Problemi daljnega Vzhoda so postali pereči vsled gospodarske in politične ofenzive Japonske. Zato si bomo ogledali predvsem gospodarsko in socialno strukturo Japonske, kot rezultat določenega zgodovinskega razvoja in tako se bodo dali vsaj z neko verjetnostjo izvajati zaključki v razvoju mednarodnih odnosa v načinu Vzhodu.

Čudovito hiter in nenavaden je bil prehod Japonske iz fevdalne anarhije v moderno veselelo. Še pred l. 1868 je družabna in politična struktura Japonske odgovarjala razmeram evropskih držav v srednjem veku. Družba se je delila v dva razreda, v gospodarjuči plemiško-vojaški in podložni kmetiški. Vrh fevdalne hierarhije je predstavljal šogun, ki je imel prestolico v Jedu. Mikado, predstavnik dinastije, ki je nekdaj absolutno vladala na Japonskem in kateri je narod pripisoval božanski izvor, je medlo životal v svoji prestolici v Kioto. Odvzeli so mu vso dejansko oblast že v 12. stoletju šoguni, ki so bili prvotno voditelji opozicionalnega plemstva. Mikado se je odslej izjavljal v ceremonijah in svetih obredih, obkrožen od dvora, ki je počitno ohranil običaje in miselnost ljudi 9. stoletja. Močni, velikokrat neposlušni vazniki šoguna so bili dajmiji, knezi v posameznih japonskih pokrajinah. Oslanjali so se na številno plasti samurajev vitezov, ki so živelii od njihove milosti. Plemeči so se sprijaznili z novim položajem, našli so zaposlitve v vojski, mornarici in v upravnem aparatu in so tako ohranili dober del nekdanjega vpliva. Država je z znatnimi subvencijami podprla industrijo in trgovino, buržauzija je postala kmalu važen faktor v državi.

Micu Hito je dvajset let vladal absolutno, končno pa se je l. 1889 odločil, da podeli ustavo. Za vzor si je izbral prusko ustavo, kar ni slučaj. Pruska buržauzija ni postala velika v nasprotju z ostanki fevdalizma, z junkerstvom in dvorom, temveč na ta način, da se je tem silam prilagodila in se omejila na gospodarsko udejstvovanje. V ustavi si je mikado pridržal vso realno oblast. Popolnom v njenih rokah je bila vojska, imenoval je vse uradnike, proglašal zakone, izbiral in odpričal ministre. Parlament, izvoljen na podlagi zelo omejene volilne pravice, je sicer sklepal zakone in razpravljal o državnem proračunu, vendar ni imel nikakega vpliva na vlado, ki je bila odgovorna samo mikadu. Dejan-

sko so vedili politiko predstavniki plemstva in nekateri vplivni industrijski in finančni kaptiani, dajmiji moderne Japonske. Tudi po svetovni vojni se v tem ni ničesar izpremenilo. Vojne označuje koropecija in javnost se niti ne vznemirja nad tem, da del davkov služi vskokratnim ministrom, da kupujejo poslance in časopise. Množice se le malo zanimajo za vprašanja notranje politike, ker čutijo, da se ne morejo uveljaviti.

Velike uspehe pa je žela japonska zunanjša politika. V kratki dobi enajstih let je postal Japonska prva velesila dolnjega Vzhoda. Največ zasluga na tem ima poleg spretne diplomacije armada, kjer se je spojil samurajski duh-oficirsko zbor z živilostjo japonskega kmeta. Uveljavila se je prvi l. 1894, ko je radi Koreje zbruhnila vojna s Kitajsko. Kitajska so se sedaj nedavno skupaj in zaključili, da ne marajo nič več denarja od demokratske vlade v Washingtonu, češ, da je okraj že itak prezažoljen in je treba tudi znati zavajati. In so jih "znižali". Ako je posestvo cenjeno na primer \$4,000, je lastniku davek zmanjšan cela 2c na tisoč doljarjev vrednosti. What a relief!

Zdaj pa poglejte modrost teh naših republikanskih individualistov. Dne 6. dec. so sklenili izdati za \$200,000 bondov. Kdo jih bo kupil? Bankirji seveda z visokim dobičkom zase. In te obresti ter premije bo plačal davkopljevalec.

Prav nič čudnega ni, da v našem kraju grade bolnice za neumneže, ki bo stala tri milijone. V kratkem se spet oglaša. — John Matekovič.

Naročite knjige iz Proletarčeve knjigarni.

Program k uspehom

Eksekutiva JSZ je na svoji prošli seji dne 7. decembra sklenila apelirati na vse klube JSZ, da naj organizirajo v tem in v prihodnjem mesecu agitacijsko delo tako, da bodo uspehi čim večji. Eksekutiva se zanaša na vse člane in članice, da bodo sodelovali pri tem delu, kajti le s kooperacijo vseh bo rezultat agitacijskih tednov res ugoden.

Agitacijsko delo, v katerem se naj članstvo te tedne koncentriira, vključuje sledeče glavne točke:

1. Razpečavanje Ameriškega družinskega koredarja, ki je bil razposlan ta teden.
2. Pridobivanje novih naročnikov Proletarca in izstirjanje poteklih naročnin.
3. Pridobivanje članov ter članic klubom JSZ in mladinskim odsekom.
4. Zbiranje prispevkov v agitacijski fond JSZ in "Proletarca".
5. Širjenje socialističnih brošur in knjig v slovenskem in angleškem jeziku.

To je obširno polje. Ako klubi delo pravilno planirajo in naloge praktično razdele, in če se jih člani in članice načudijo lote, bodo doseženi triumfalni uspehi.

Pred in po volitvah

Gewanda, N. Y. — Dolgo sem že namenjen poročati o zadnjih volitvah, in končno sem s tem poročilom vendarle tu — dasi zelo pozem.

Tukajšnji republikanci so zelo nesramni v politiki. Oti kar se spominjam, so tukajšnji časopisi ob vsakih volitvah oglašali tudi registracijski dan za volilce. Toda letos ne! Republikanci so menda sklepali, da se bi registriralo veliko mladine, ki se navdušuje za demokratični new deal, pa so molčali in tako pripravili demokrate ob prospektivne glasove. Da li so tudi socialisti prikrajšali, ne bom trdil, ker mi je znano, kako misli tukajšnja mladina. Kar se tiče demokratov, se jim šika. Toliko o volitvah.

Na volilni dan je bilo precej mrzlo. Bil sem ravno prost in imel priliko opazovati, koliko naših ljudi bo volilo. Na volilne jih je prišlo lepo število, toda na žalost moram ugotoviti, da jih je ostalo še več doma. Volilno pravico imajo, pa se je ne poslužujejo, ali pa glasujejo za svoje izkoričevalce, namesto za delavske kandidate. Ko je prepozno in zamujeno, pa tarna. Mar narod misli, da mu bodo izkoričevalci pomagali iz krize. Če se delavstvo samo ne reši more, drugi ga gotovo ne ljudi.

V tej naselbini smo imeli socialisti ob tej priliki prvič svoje paznike pri štetju glasov. Malo sem pričakoval, da bomo imeli sitnosti z nasprotniki, toda niti eden se ni zadržal napram nam izizzivalno. Eden me je vprašal, kdo je socialistični kandidat za governerja. "Charles Solomon", sem mu odgovoril. Delal je, da ga pozna še iz časa, ko je bil Solomon socialistični poslanec v legislaturi. Izrazil se je o njemu jako pohvalno. O socialističnemu kandidatu za senatorja Norman Thomas pa je izjavil, da je najpoštenejši politik v Ameriki. Morda je bila ta laskavost samo hinavščina. Naši glasovi so narasli v dveh letih za 59, kar je tudi mene prenenetilo. Poizvedel sem za vse tukajšnje registrirane socialiste in sedaj jih bomo skušali pridobiti v klub.

Vodstvo v tem okraju imajo ponovno republikanci. Okrajni supervisorji, pripadajoči k stranki slona, so se sešli nedavno skupaj in zaključili, da ne marajo nič več denarja od demokratske vlade v Washingtonu, češ, da je okraj že itak prezažoljen in je treba tudi znati davke. In so jih "znižali". Ako je posestvo cenjeno na primer \$4,000, je lastniku davek zmanjšan cela 2c na tisoč doljarjev vrednosti. What a relief!

Zdaj pa poglejte modrost teh naših republikanskih individualistov. Dne 6. dec. so sklenili izdati za \$200,000 bondov. Kdo jih bo kupil? Bankirji seveda z visokim dobičkom zase. In te obresti ter premije bo plačal davkopljevalec.

Prav nič čudnega ni, da v našem kraju grade bolnice za neumneže, ki bo stala tri milijone. V kratkem se spet oglaša. — John Matekovič.

Maksim Litvinov in hrvatski komunisti.

Od kar je Sovjetska Unija postala članica lige, je bila pritožba jugoslovanske vlade proti Ogrski, katero dolži podpiranje moralcev svojega kralja, prva zadeva, v kateri je imel sovjetski zastopnik Maksim Litvinov priliko izreci svoje stališče. Naravno, da ni planil z njim tjedvan, kajti Litvinov nima zastonj sloves veščega, pretkanega državnika. In ta Maksim Litvinov se je seveda zelo rezervirano, a vendar dovolj jasno, postavil na stran Jugoslavije in njenih zaveznic ter proti stališču Madžarske, Italije in Avstrije.

Cisto drugačno taktiko pa je zastopal hrvatski komunistični "Radnik" v Chicagu, ki je zaenio s hrvatskimi naročničnimi listi z velikimi naslovi objavljaj, da je bil Aleksander ubijen po jednom Hrvatu. Fanatiki kot Zubak in slični imajo vzrok, da v pred svojih malih varajo hrvatske delavce, ampak čemu jim naj bi sekundiral "Radnik", ko hrvatski komunisti vendar vedo, da atentat ni revolucion, nego k večjemu protest, in da Aleksander ni bil ubit v revolucionaren namen, ampak največ kot posledica spletne tujih sil, pred vsem Italije in Madžarske. V čigavo korist zastopajo hrvatski komunisti z ozirom na enotnost Jugoslavije kot države drugačno stališče kakor ga je v tem slučaju zastopal najvišji zunanjji predstavnik Sovjetske Unije?

Po navadi smatrajo za našo narodno umetnost stare ornamente, risbe na skrinjah, panjh in piruhih, avbe, peče, pasove in tako dalje. To je res bila naša narodna umetnost, toda ni več. — Ivan Cankar.

KOMENTARJI

"Vesel božič!"

Dobri ljudje zbirajo donecke za kolare jestvin, da jih pošljajo družinam božičnih načinov, ne božični dan ter jim za huj zastro pogled v kruto realnost. Venčki časni svet se te dni topi v ginjenosti nad težavami ubogih — kajti Božič je prazniki odrešenja — ubogih.

Po 25. decembra je te krščanske topote v treh milijonov mahoma konec. Odmeva le že slabotni "srčno novo leto" in potem napogoznjenje v star

E. ZOLA:

RIM

Poslovni ETBIN KRISTAN

(Nadaljevanje.)

Pierre se je približal postelji; globoka ginenost mu je pretresla srce. To dvoje sveč, katerih mala rumena plamenčka je dnevna svetloba napol duila, neprekjeni, tihotno tečeči glasovi v bližini brane maže, presunjiva, zrak otežjuča dišava rož je napolnjeval veliko, zastarelo, pršno dvoranu z neškončnim strahom, z brezmejno žalobno tožbo. In nobenega glibljava, nobene sapice ni bilo čutiti, ničesar slišati — ničesar kakor da je od časa do časa kdjo izmed navzočih zamolko zahitel. Sluge doma so se neprenehoma izmenjavali; vedno je bilo njih četveriki zvesti, zaupni stražniki ob vzglavju. Od časa do časa je šel konsistorialni odvetnik Morano, ki se je že od rana bavil z vsem, hitro in s tihim korakom skozi dvoranu, na stopnici pa so poklekovali vsi vstopajoči ter se jokali in molili. Tudi star duhovnik, ciglar obraza ni bilo mogoče razločiti, je bil tam; tresel se je od bolesti in sklanjal glavo. Zlasti pa ga je ginil pogled na revnooblečeno mlado dekle, katero je imel izprva za služkinjo; bolest jo je tako potrla, da je ležala na tleh kakor kupček bede in žalosti.

Zdaj je pokleknil tudi on in se trudil, da bi pričučenem premikanju ustnic zopet našel latinske besede svetih molitev, ki jih je bil tolilikrat izgovarjal kot duhovnik ob ležišču mrljev. Naraščajoča razburjenost mu je zmedia spomin; pogreznih se je v krasni in strašni pogled na dvoje ljubečih, od katerih se niso mogle odmakniti oči. Pod množino rož je bilo komaj mogoče zaznavati objeti telesi, ali izpod svilnatih, do vrata zagrnjene rjuhe sta moleli glavi. In kako sta bili še lepi, ležeci na skupni blazini, na kateri so se mešali njiju lasje! Bila je lepotna naposled zadoščene strasti. Benedeta, za vso večnost ljubeča in zvesta, vzhičena, ker je izdihnila sapo v zadnjem poljubu, si je ohranila svoje božansko in smehljajoče lice. Dario je imel klub svojih zadnjih radosti bolestnejši izraz — kakor marmor nagrobnih kamnov, ki jih ljubeči zmanj objemajo. In njiju oči, ki so se globoko pogrezale druge v druge, so bile široko odprete in so se za večnost gledale z ljubezno, katere ne bo nič več motilo.

O Bog, torej je bilo res, da je ljubil to Benedeto z najčistejšo, vsake sebične misli proti ljubezni? Prelastne ure, ki jih je bil preživel v njeni bližini v izbrani priateljski zvezi, ki je bila tako sladka kakor ljubezen, so ginile Pierra v globočini duše. Ona je bila tako lepa, tako razumna, tako polna plametečih strasti! On sam je bil sanjal tako lepe sanje! Njegova osvobojača bratovska ljubezen je imela oživiti to čudovito bitje ognjene duše in malomarnega vedenja; v njej je videl ves stari Rim, ki ga je hotel prebuditi in osvojiti za jutrišnjo Italijo. Sanjal je, kako bi jo poučil, kako bi ji razširil sreči in duha z ljubezni do ubogih in malih, z navorom časovnega usmiljenja z rečmi in bitji. Zdaj bi se ob tej misli lahko nasmehljal, da mu niso prekipevale solze. Kako je bila dražestna, kadar se je trudila, da bi ga zadowljila, dasi so ji branile nepremagljive zapreke, da mu ni mogla slediti. Bila je ubogljiva učenka, ali nesposobna resničnega napredka. Kljub temu se mu je nekoga dne na videzno približala, kakor da ji je bolest odprla sreč za vsako sočutje. Potem je prišla iluzija sreče, pa ni mogla več razumeti bede drugih in se je vsa topila v sebičnosti svoje nade in radosti. Veliki Bog, je li bil to vzrok, da je moral to na pogin obojenio pleme takoj končati? Včasi je bilo še tako lepo, tako oboževanja vredno, ali tako zakrnjeno na primljubezni do drugih, napram zakonu altruiizma in pravičnosti, ki bi edini še mogel rešiti svet z ureditvijo dela.

Razun tega je moril Pierra še drug obup, da je jecljal in ni mogel najti nobenih pravih molitev. Spomnil se je na nasilstvo, ki je umorilo dvoje otrok kakor uničujoče povračilo-prirode. Ona je bila oblubila Devici, da prinese dario svojega devištva samo izvoljenu soprogu, vse svoje življenje je krvavela pod to prisego kakor pod spokorniško srajco, da se je naposled v smrti, blazna od kesanja, goreča od poželjenja, vsa vdala, vsa vrgla ljubljenemu možu v naročje! In vdala se je z blaznostjo zadnjega protesta — zadostovala.

lo je brutalno dejstvo grozeče ločitve, ki jo je upozorilo na zmoto in jo privedlo nazaj do instinkta splošne ljubezni. To je bil zopet poraz cerkve, to je bil zopet veliki Pan, sejalec kali, ki združuje dvojice s svojo večno oplojujočo kretnjo. Četudi se cerkev ni porušila v dobi renesance pred naskokom iz starih rimskih tal izkopanih Vener in Herkulov, se vendar boj nadaljuje z vso besnostjo, in vsako uro groze novi, od soka prekipavajoči, življenja lačni narodi, da porušijo v borbi zvezo, ki daje le še poželjenje po smrti, staro katoliško zgradbo, katere zidovje že na vseh koncih in krajih poka.

In ta trenotek je imel Pierre občutek, da je bila smrt te oboževanja vredne Benedete največja nesreča zanj. Gledal jo je in gledal in gledal in solze so ga pekle v očeh. Ona je do konca unila sliko njegovih sanj. Kakor snoci v Vatikanu pred papežem je čutil propad svoje zadnje nade, željno pričakovanega vstajenja starega Rima, ki bi se preobrazil v Rim, poln mladost in blaginje. Zdaj je bilo resnično vse pri kraju: Rim, katoliški, knezevski Rim je mrtev. Kakor kip iz mramorja leži na smrtni postelji. Prodreti ni mogel do ubogih in malih, do trpinov tega sveta, in zdaj je umrl z onemoglim krikom svoje sebične strasti, ko je bilo prepozno za ljubězen in ploditev. Nikoli več ne bo ploden, in prebujevanje ni več mogoče. Pierre, ciglar dušo je draga pokojnica zapustila obdovbo v žalovanju za tak velikimi sanjam, je občutil, videc jo ležati tako negibčno in ledeno, tako bolest, da je čisto oslabel. Je li mu medla dnevna luč, v kateri sta se bleščali rumenasti pegi dveh sveč kakor dvoje slabotnih zvezd, skaljilo vid? Ali ga je bila omotila v mrtvaškem zraku še težja dišava rož kakor pjanost? Ali mu je šumelo večno mrmaranje za njim mašujočega duhovnika tako v glavi, da ni mogel najti svojih molitev? Zbal se je, da se zgrudi na stopnici, pa je trudoma vstal in stopil na stran.

Ko je potem pobegnil k oknu, da bi se odpoičil, je tam na svoje začudenje našel Viktorino, sedečo na napol skriti klopici. Donna Serafina ji je tako ukazala; iz tega kota je pazila na svoja draga otroka, kakor ju je imenovala, in ni pustila vstopajočih in odhajajočih iz oči. Ko je opazila, kako je bil mladi duhovnik bled in blizu omedlevici, ga je takoj povabila, naj sede.

"Oh," je globoko vzduhnil, in potem dejal prav tifo: "Naj imata vsaj to veselje, da bosta drugje skupaj živel, da se na drugem svetu zbudita v novo življenje!"

Nalahno je skomizgnila in odgovorila tudi z zelo tihim glasom:

"O, gospod abbe, zbudila! Čemu? Veste, če je človek mrtev, tedaj je pač najbolje, da ostane mrtev in da se ne zбудi. Uboga otroka sta imela na svetu dovolj hudega; ne sme se jima žleti, da bi se še kje iznova pričelo."

Ta naivna v globoku beseda neizobražene brezvernice je pogurala Pierru grozo skozi kosti. In njemu, njemu so včasi ponori ob nadni misli na nič klopotali zobje od strahu! Zazdela se mu je junaška, ker je niso vzemmirjale misli večnosti in neskončnosti. Oh, če bi imel ves svet mirno brezvernost, to modro, jasno brezskrbnost priprostega francoskega ljudstva — kakšen nenaden pokoj, kakšno srečno življenje bi lahko zavladalo med ljudmi!

In ker je čutila, da je vztrepetal, je doda:

"Kaj pa naj bi še bilo po smrti? Človek si pač zaslusi spanje; to je še največja tolažba. Če bi hotel Bog nagraditi dobre in kaznovati hudo, bo imel veliko opravka. Je li taka sodba sploh mogoča? Ni li dobro in slabo v vsakem človeku tako zmešano, da bi bilo najbolje oprostiti ves svet?"

"Ali ta dva, ki sta bila tako vredna ljubezni, tako ljubljena, nista živila," je zmrmljal. "Zakaj si ne bi človek napravil nekoliko vesela v verjet, da bosta drugod napolačana in v večnem objemu vnovič živila?"

Zopet je zmajala z glavo.

"Ne, ne... Saj sem vedno pravila, da moja uboga Benedeta ni imela prav, ko se je mučila z mislio na drugi svet in se odrekala svojemu ljubemu, ki je tako hrenpel po njej! Če bi bila le hotela — jaz bi ji ga bila privredila v sobo, brez stanovskega urada in brez župnika! Sreča je tako redka! Pozneje, kadar ni več časa, pa človek obžaluje in se kesa!... Da, to je vsa povest o teh dveh ubogih srčih. Prepozno je zanju, mrtva sta, in nič ne pomaga, če ju vzdigujemo med zvezde — glejte, če je človek mrtev, je mrtev; zdaj ju objem ne greje in ne hladi."

Zdaj so tudi njo premagale solze; zaihtela je.

(Dalje prihodnjic)

OGLAŠAJTE**PROLETARCU****KENTUCKY IMA SVOJE "MUHE"**

Kentucky slovi vsele svojih žganjekih in prav tako tudi vsele tihotapiskih žganjekih v hribih, dalje vsele svoje konservativnosti, vrati in nazadnjašča. Žganje prinaša tej državi velike dohode. Kljub temu je pa pjanost v Kentucky zločin, za katero dolöča zakon "ramznotno kazeno". Tu so trije fantje, ki so se pregreli. Slika na 4. strani pojasnjuje, kako so bili kaznovani.

VTISI Z AGITACIJE PO NAŠIH NASELBINAH

Piše Nace Žlembberger

(Nadaljevanje.)

Za prvo postajo v Sharonu smo si določili hišo Jos. Cvelbarja. Pripeljali smo se na poti k njemu do Willson St. Cvelbar živi visoko na bregu, ki bi ga naš avto ne bil zmagal. Pustili smo ga v dolini, mi trije pa smo se podali peš proti Cvelbarju. Sli smo navkreber kot da gremo na sv. Višarje in šteli hišne številke. 500. je bila Cvelbarjeva. Do cilja smo srečno došli. Cvelbarjem sva se poslovila in na pot. Poslovila sva se in se odpeljala, v Slov. dom v Farrell in potem do glavnega zastopnika Prosvete, Antona Zidanšča, ki agitira tudi za Proletarcu. Vprašal bi ga rad, čemu se nekateri v temu dverju naselbinama tako branijo Proletarca, o klubu ter o naselbinah. Bil sem dvakrat pri njemu na stanovanju toda Zidanšča ni bil nobenkrat doma.

S Cvelbarjem sva se poslovila in na njegov avto je postal s tem

spet prost ran. Ko je odpeljal, mi je rekel očitajoče Petavs:

"Dva dni sva bila pri dobrih ljudeh, pa mi nisi namignil, da naj jim bi eno zapel."

Petavs je zelo ambiciozen

pevec. "Mi je žal, ampak boš prijazna in družabna človeka, istotako njuna sinova in hčeri, ki so bili tedaj vši zaposleni.

Mrs. Cvelbar nam je postrela s pivom in prigrizkom, s Cvelbarjem pa smo med tem kovali načrt za agitacijske posete. "Ostanite tu toliko časa, da obiščemo vse Slovence. Sli bomo z mojim avtom", je dejal, in pojasil, da je nam na razpolago vsak dan takoj po sponem šihtu.

Če isti večer smo zasedli Cvelbarjevo karlo in se odpeljali po naselbinu. Sofiral je Cvelbarjev sin. Plahtarja, ki me je priprjal v to naselbino, pa sem kar po "kapitalistično" odslovil. Upam, da se veliko vozi in da na obiskih ne pozabi priporočati Proletarca.

Ko smo se vračali proti domu, smo se ustavili pri trgovcu z grocerijskim blagom Antonu Bogolinu, ki je star naročnik Proletarca. Ponovil je naročnico za leto dni brez ugovora. Sopropo sta nam pripravila okusno kosilo. Pomenili smo se o marsičem, kakor je običaj med ljudmi, ki se zanimajo še za kakšen pokoj. Puhle vsakdanjosti. Fr. Kramarja je zadela dolga brezposelnost, kakor tisoči drugih naših rojakov. Prihanki pa so mu zmrznili v banki.

Pokazal je nanja, kje žive rojaki in razkazal Slovenski dom, ki je licno posloplje s prikupno dvoranu in drugimi potrebnimi sobami in prostori. Dom je nekako v sredini med naselbinama Farre in Sharon. Spodnje prostore so predelali v smislu zakona, da so mogli otvoriti v njih pivnico. Zvečer se je v nji sešlo nekaj pivev. Predstavil sem jim svojega spremljevalca opernega pevca Petava, in mu sem dal priliko, da je dal duška svojemu grlu. Ko je Petav odzval svoje arije, so mu jih odhajeno odobravali. Prenočila sta pri gostoljubni Novakovi družini.

V Farrelju sem opazil, da hrvaški komunisti še "uničujejo" in "razkrivajo" Proletarca in JSZ. Naj le nadaljujejo s svojo razdiralno taktiko. Ko se izkriče, ne bo od njih ostalo ničesar, kakor ni v vzhodnem Ohiu. Svaka sila do vremena.

Vsi Hrvati niso komunisti — vsaj v Farrelju ne. Ko sem bil tam, so ravno dogradili temelj in izkopali klet za novo cerkev. Iz plakatov je bilo razvidno, da sodelujejo tudi Slovenci. Vršile so se velike priprave za blagoslovljenje vogelnega kamna.

Mesec pozneje sem čital v Prosvetu, da si je vsele neozdravljive revmatične bolezni sam končal življenje.

Dva dni sva bila s Petavom pri gostoljubnimi družinami Cvelbar. Mrs. Cvelbar je vabilo, da naj le še ostaneva, toda treba je bila

V Farrelju sem delo dovršil. S Petavom sva se poslovila od dotorih ljudi. V Girard, O., je naju odpeljal Louis Zičkar in to kar brezplačno!

Andrew Vidrich na agitaciji

Andrew Vidrich iz Johnstowna, Pa., obiše te dni na agitaciji za Proletarca, Ameriški družinski koledar in knjige Cankarjeve družbe naselbine v okrajema Cambria in Somerset.

Sodrugom in somišljenikom priporočamo, da pri tem delu sodelujejo z njim.

Z banketa po Deutschovem shodu

Cleveland, O. — Po shodu Julius Deutscha dne 9. decembra se je v restavraciji Monaco na Euclid Ave. in E. 14th St., ki vposluje unisce strežje, vršil v počast temu borcev iz Avstrije banket, ki se ga je udeležilo kakih 200 oseb, med njimi večinoma sodrugi in somišljeniki, nekaj odbornikov clevelandskih unij in drugih gostov. Vstopnilo in večerja je bila \$1. Predsednik omisija je bil tajnik ohisjne soci. stranke s. Dulea, ki je v svojem govoru dejal, da sta bila 1. 1931 s soprogo na Dunaju in občudovala uspehe socialistične administracije. Nad tem delavskim Dunajem vladala danes klero-fašizem, kateremu avstrijski proletariat pripravlja uro obračuna. Sodružica Dulea je posetnikom podala sliko Dunaja pod socialistično upravo in žela za svoje predvajanje obilen aplavz.

Navzoč je bil tudi Leo Krzycki iz Milwaukeeja.

Zaključni govorik na banketu je bil Julius Deutsch. Dejel je med drugim:

"Ko smo se po strtem odporu avstrijskih

delavcev februarja meseca umaknili preko meje na Češko,

samo na meji zapisali rdeče,

da se vrnemo in na Dunaju bo za-

plaplala rdeča žastava na naj-

vijšem stolpu.

Tolmačil je, da je klero-fašizem zmagal vsele pomoči katališke cerkev in Mussolinijske ter raznih drugih okolščin, izmed katerih je zmaga hitlerizma v Nemčiji ena najvažnejših, kajti s tem je avstrijsko delavstvo izgubilo oporo, ki jo je imelo v mogočni nemški socialdemokratični stranki.

Po spredelu je spregovoril nekaj besed s s. Deutschem tudi dopisnik. Vprašal ga je o češkem sodružu Josipu Martineku iz Cleveland, ki je zdaj na Češkem. Odgovoril je, da je bil z njim skupaj v Pragi. Sodrug Deutsch me je vprašal, ako sem Čeh. Polozaj v Jugoslaviji mu je dobro znani. V Ameriko je prišel iz Brna na Moravskem.

Zapisnik konference klubov JSZ in društva Prosvetne matice v severnem Illinoisu in Wisconsinu

(Nadleževanje in konec.)

Od prejšnjega tajnika s. Fr. Novaka sem prejela knjige in blagajno v vsoti \$91.80, vključivši dve delnice (\$5.00) za dom JSZ in Proletarca. Stroški prejšnjega tajnika so znašali \$4.32. Danes je naša imovina dve delnici doma JSZ in Proletarca \$50, in \$37.48 v govorini, skupaj \$87.48. Moji celotni stroški so znašali \$1.84. Poročilo vzeto z odobravanjem na znanje.

Dalje bi moral poročati s. Frank Novak, kot delegat konference na X. rednem zboru JSZ, a je bil odsoten. Pismenega poročila tudi ni poslal. Zastopnica Elsie Prislan pravi, da je govorila z njim glede poročila pred par dnevi. Omenil ji je, da se ne more udeležiti konference poradi stroškov. Pogorelec je mnenja, da je bila njegova dolžnost udeležiti se konference in poročati o delu X. rednega zabora JSZ. Ako ni mogel priti osebno, bi bilo tudi pismeno poročilo na mestu. Isteča menja je s. Alpner. Dostavil še, da se bi bil rad udeležil te konference ter zastopal klub št. 37, a ker ni bil izvoljen, je odsoten. S. Justin Saitz se pridružuje mnenju prejšnjih dveh; potrebitno bi bilo, da bi poročilo poslal tudi za v zapisnik. Pogorelec priporoča, da se ga opozori, naj pride na bodočo konferenco ter poda svoje poročilo, ali pa pošlje spisanega. Isteča menja je s. Alpner in predlaže v tem smislu. Sestra Prislan pravi, da se naj ga oprosti, ker ima težkoče vsed brezposelnosti. Predlog podpiran in sprejet.

Za pregled računov sta bila izvoljena Vincenc Pugelj in Mary Shular. Poročata na popoldanski seji.

Organizatorica za Waukegan s. Anna Mahnich poroča, da se je udeleževala sej raznih organizacij ter pridobila dramski odsek SND za Prosvetno matico. Omenja, da je delo za to ustavljeno obširno in težko, toda moramo pri njemu vztrajati.

Poročila zastopnikov klubov JSZ:

Za klub št. 1, Chicago, poročata s. Justin Saitz in Carolina Macerl. Pravita, da je klub aktiven na vseh poljih socialističnih akcij. S. Macerl je mnenje, da se bo napredek večji, toda rabi nezavednosti delavstva, so ovire enako težke kakor potrebitno.

Marolt in Vrhovnik, od klubov št. 224, So. Chicago, pravita, da so premestili sedež kluba iz Pullmana v So. Chicago v nadi, da bo napredok večji, toda rabi nezavednosti delavstva, so ovire enako težke kakor potrebitno.

Št. 192, Milwaukee. Elsie Prislan pravi, da prispevajo v fond Prosvetne matice in delujejo kolikor je v sedanjih razmerih mogoče.

Št. 584, Milwaukee. Anton Kamnikar ml. izvaja, da je nekaj članov njihovega društva zelo aktivnih za soc. stranko, posebno še v volilni kampanji. Delo v angleškem odseku kluba je nekako v zastoju. Upa, da se po volitvah spet oživi.

Št. 19, JPZS, Milwaukee. Fr. Puncer poroča, da so vsi v odboru člani JSZ. Člana njihovega društva M. E. Sostarich in Frank Puncer sta kandidata soc. stranke v postavljajo.

Ch. Pogorelec poroča o zboru "Sava", da je pomnožil članstvo in da je danes v boljših okoliščinah ko kdaj prej. Ustanovil si je tudi mladinski odsek, ne samo da se ga vadi v petju, pač pa se otrokom že v rani mladosti nudi pravi delavski podrek. To delo vrši sodružica Mary Jugg.

Za gospodinjski odsek SND, Waukegan, poroča Frances Lescovec, ki pravi, da so članice tega odseka aktivne vsepovod, ter da se zavedajo dela, ki ga vrši Prosvetna matica, zato jo podpirajo.

Za ženski odsek Zadružne zvezze, Waukegan, poroča Anna Mahnich. Pravita, da steje ta odsek preko 50 članic. So aktive na zadružnem polju in široko literaturo, pisano v delavskem duhu.

Za Čitalnico SND, Wauke-

"BATINJAŠTVO" V ZED. DRŽAVAH NI SE ODPAVLJENO

Slika na lev: Justično "batinjaštvo" v državah Nove Anglije pred 300 leti. V državama Delaware in Maryland je še v veljav. Obsojenec, katerim so za kazeno dolocene batine, zdaj privrejujo ob stebri za noge in tako, da morejo le za silo gibati. Pred 300 leti so jih pritrjevali na kriz. V Georgiji privrejujo zdravim jetnikom k nogam težke žlezne kroglice, da ne

morejo pobegniti in v takem stanju jetništva jih oblasti predajo v delo farmarjem in tovarnam. V Kentuckyju pa jih za male prestopke, na primer za pjanost, privrejejo ob telefonske drogove na glavnih ulicah "v posmek in zaničevanje ljudem", kakor predstavlja slika na desni.

Šočaško društvo št. 8, SNPJ,

gan, poroča Andrew Možek. Pravi, da ima poseben agitacijski odsek, ki vrši svoje delo zelo uspešno. Priporoča, da ustanove take odseke tudi ostali klubki tega okrožja. Naša konferenčna zborovanja niso tako učinkovita, kot bi bilo potrebno. Omenja konference drugih okrožij, ki delujejo bolj žilavo kot nas. JSZ obhaja prihodnje leto 25-letnico. Proletarec pa 30-letnico. Potrebno je, da gremo do vse, da nam bosta ta dva jubileja prinesla kar največ uspehov, tako glede članstva JSZ kakor naročnikov Proletarca.

Zaključek dopoldanske seje.

Nadaljevanje popoldan. S. Aleš priporoča, da se vrše agitacijske ali "rdeče nedelje" v novembру in decembru. Pogorelec je mnenja, da se določitev istih prepusti klubom.

Potrebno pa je, da se stvar dobro organizira in da se agitacije udeleže vsi člani. Pravi, da imamo premalo lokalnih zastopnikov, ki bi skrbeli pri izbirjanju poteklih naročnin. Radi tega izgubimo veliko naročnikov.

Omenja, da so bili iz urada na agitaciji prošlo poletje vsi trije, in navaja, kako zelo potrebno bi bilo obdržavanje shodov in sestankov po naselbinah.

Zaključek dopoldanske seje.

Nadaljevanje popoldan. S. Aleš priporoča, da se vrše agitacijske ali "rdeče nedelje" v novembru in decembru. Pogorelec je mnenja, da se določitev istih prepusti klubom.

Potrebno pa je, da se stvar dobro organizira in da se agitacije udeleže vsi člani. Pravi, da imamo premalo lokalnih zastopnikov, ki bi skrbeli pri izbirjanju poteklih naročnin. Radi tega izgubimo veliko naročnikov.

Omenja, da so bili iz urada na agitaciji prošlo poletje vsi trije, in navaja, kako zelo potrebno bi bilo obdržavanje shodov in sestankov po naselbinah.

Zaključek dopoldanske seje.

Nadaljevanje popoldan. S. Aleš priporoča, da se vrše agitacijske ali "rdeče nedelje" v novembru in decembru. Pogorelec je mnenja, da se določitev istih prepusti klubom.

Potrebno pa je, da se stvar dobro organizira in da se agitacije udeleže vsi člani. Pravi, da imamo premalo lokalnih zastopnikov, ki bi skrbeli pri izbirjanju poteklih naročnin. Radi tega izgubimo veliko naročnikov.

Omenja, da so bili iz urada na agitaciji prošlo poletje vsi trije, in navaja, kako zelo potrebno bi bilo obdržavanje shodov in sestankov po naselbinah.

Zaključek dopoldanske seje.

Nadaljevanje popoldan. S. Aleš priporoča, da se vrše agitacijske ali "rdeče nedelje" v novembru in decembru. Pogorelec je mnenja, da se določitev istih prepusti klubom.

Potrebno pa je, da se stvar dobro organizira in da se agitacije udeleže vsi člani. Pravi, da imamo premalo lokalnih zastopnikov, ki bi skrbeli pri izbirjanju poteklih naročnin. Radi tega izgubimo veliko naročnikov.

Omenja, da so bili iz urada na agitaciji prošlo poletje vsi trije, in navaja, kako zelo potrebno bi bilo obdržavanje shodov in sestankov po naselbinah.

Zaključek dopoldanske seje.

Nadaljevanje popoldan. S. Aleš priporoča, da se vrše agitacijske ali "rdeče nedelje" v novembru in decembru. Pogorelec je mnenja, da se določitev istih prepusti klubom.

Potrebno pa je, da se stvar dobro organizira in da se agitacije udeleže vsi člani. Pravi, da imamo premalo lokalnih zastopnikov, ki bi skrbeli pri izbirjanju poteklih naročnin. Radi tega izgubimo veliko naročnikov.

Omenja, da so bili iz urada na agitaciji prošlo poletje vsi trije, in navaja, kako zelo potrebno bi bilo obdržavanje shodov in sestankov po naselbinah.

Zaključek dopoldanske seje.

Nadaljevanje popoldan. S. Aleš priporoča, da se vrše agitacijske ali "rdeče nedelje" v novembru in decembru. Pogorelec je mnenja, da se določitev istih prepusti klubom.

Potrebno pa je, da se stvar dobro organizira in da se agitacije udeleže vsi člani. Pravi, da imamo premalo lokalnih zastopnikov, ki bi skrbeli pri izbirjanju poteklih naročnin. Radi tega izgubimo veliko naročnikov.

Omenja, da so bili iz urada na agitaciji prošlo poletje vsi trije, in navaja, kako zelo potrebno bi bilo obdržavanje shodov in sestankov po naselbinah.

Zaključek dopoldanske seje.

Nadaljevanje popoldan. S. Aleš priporoča, da se vrše agitacijske ali "rdeče nedelje" v novembru in decembru. Pogorelec je mnenja, da se določitev istih prepusti klubom.

Potrebno pa je, da se stvar dobro organizira in da se agitacije udeleže vsi člani. Pravi, da imamo premalo lokalnih zastopnikov, ki bi skrbeli pri izbirjanju poteklih naročnin. Radi tega izgubimo veliko naročnikov.

Omenja, da so bili iz urada na agitaciji prošlo poletje vsi trije, in navaja, kako zelo potrebno bi bilo obdržavanje shodov in sestankov po naselbinah.

Zaključek dopoldanske seje.

Nadaljevanje popoldan. S. Aleš priporoča, da se vrše agitacijske ali "rdeče nedelje" v novembru in decembru. Pogorelec je mnenja, da se določitev istih prepusti klubom.

Potrebno pa je, da se stvar dobro organizira in da se agitacije udeleže vsi člani. Pravi, da imamo premalo lokalnih zastopnikov, ki bi skrbeli pri izbirjanju poteklih naročnin. Radi tega izgubimo veliko naročnikov.

Omenja, da so bili iz urada na agitaciji prošlo poletje vsi trije, in navaja, kako zelo potrebno bi bilo obdržavanje shodov in sestankov po naselbinah.

Zaključek dopoldanske seje.

Nadaljevanje popoldan. S. Aleš priporoča, da se vrše agitacijske ali "rdeče nedelje" v novembru in decembru. Pogorelec je mnenja, da se določitev istih prepusti klubom.

Potrebno pa je, da se stvar dobro organizira in da se agitacije udeleže vsi člani. Pravi, da imamo premalo lokalnih zastopnikov, ki bi skrbeli pri izbirjanju poteklih naročnin. Radi tega izgubimo veliko naročnikov.

Omenja, da so bili iz urada na agitaciji prošlo poletje vsi trije, in navaja, kako zelo potrebno bi bilo obdržavanje shodov in sestankov po naselbinah.

Zaključek dopoldanske seje.

Nadaljevanje popoldan. S. Aleš priporoča, da se vrše agitacijske ali "rdeče nedelje" v novembru in decembru. Pogorelec je mnenja, da se določitev istih prepusti klubom.

Potrebno pa je, da se stvar dobro organizira in da se agitacije udeleže vsi člani. Pravi, da imamo premalo lokalnih zastopnikov, ki bi skrbeli pri izbirjanju poteklih naročnin. Radi tega izgubimo veliko naročnikov.

Omenja, da so bili iz urada na agitaciji prošlo poletje vsi trije, in navaja, kako zelo potrebno bi bilo obdržavanje shodov in sestankov po naselbinah.

Zaključek dopoldanske seje.

Nadaljevanje popoldan. S. Aleš priporoča, da se vrše agitacijske ali "rdeče nedelje" v novembru in decembru. Pogorelec je mnenja, da se določitev istih prepusti klubom.

Potrebno pa je, da se stvar dobro organizira in da se agitacije udeleže vsi člani. Pravi, da imamo premalo lokalnih zastopnikov, ki bi skrbeli pri izbirjanju poteklih naročnin. Radi tega izgubimo veliko naročnikov.

Omenja, da so bili iz urada na agitaciji prošlo poletje vsi trije, in navaja, kako zelo potrebno bi bilo obdržavanje shodov in sestankov po naselbinah.

Zaključek dopoldanske seje.

Nadaljevanje popoldan. S. Aleš priporoča, da se vrše agitacijske ali "rdeče nedelje" v novembru in decembru. Pogorelec je mnenja, da se določitev istih prepusti klubom.

Potrebno pa je, da se stvar dobro organizira in da se agitacije udeleže vsi člani. Pravi, da imamo premalo lokalnih zastopnikov, ki bi skrbeli pri izbirjanju poteklih naročnin. Radi tega izgubimo veliko naročnikov.

Omenja, da so bili iz urada na agitaciji prošlo poletje vsi trije, in navaja, kako zelo potrebno bi bilo obdržavanje shodov in sestankov po naselbinah.

Zaključek dopoldanske seje.

Nadaljevanje popoldan. S. Aleš priporoča, da se vrše agitacijske ali "rdeče nedelje" v novembru in decembru. Pogorelec je mnenja, da se določitev istih prepusti klubom.

Potrebno pa je, da se stvar dobro organizira in da se agitacije udeleže vsi člani. Pravi, da imamo premalo lokalnih zastopnikov, ki bi skrbeli pri izbirjanju poteklih naročnin. Radi tega izgubimo veliko naročnikov.

Omenja, da so bili iz urada na agitaciji prošlo poletje vsi trije, in navaja, kako zelo potrebno bi bilo obdržavanje shodov in sestankov po naselbinah.

Zaključek dopoldanske seje.

Nadaljevanje popoldan. S. Aleš priporoča, da se vrše agitacijske ali "rdeče nedelje" v novembru in decembru. Pogorelec je mnenja, da se določitev istih prepusti klubom.

Potrebno pa je, da se stvar dobro organizira in da se agitacije udeleže vsi člani. Pravi, da imamo premalo lokalnih zastopnikov, ki bi skrbeli pri izbirjanju poteklih naročnin. Radi tega izgubimo veliko naročnikov.

Omenja, da so bili iz urada na agitaciji prošlo poletje vsi trije, in navaja, kako zelo potrebno bi bilo obdržavanje shodov in sestankov po naselbinah.

Zaključek dopoldanske seje.

Nadaljevanje popoldan. S. Aleš pripor

NO. 1423.

Published Weekly at 3639 W. 26th St.

CHICAGO, ILL., December 19, 1934.

Telephone: Rockwell 2864

VOL. XXIX.

THE OWNERS MUST BE DICTATORS

After decades of education by Socialists, one principle we have stressed is now supported by a mountain of facts. Industrial changes have a profound effect in changing ideas, government programs, thinking in general and transforming society itself.

If the reader will recall the "prosperous years" of 1922-1929 and contrast the ideas and programs of that period with those of the present, he will understand how true this Socialist view is. Did thought precede changes or did changed industrial life precede thought? The answer is evident to all.

The intervention of government into all phases of economic life was unthinkable in the former period. It was regarded as "foreign to American institutions." It stifled initiative, individualism and freedom, said its opponents. Today the government is interested in so many enterprises, either through direct control, through loans or through regulation, that the old order of Coolidge and Hoover cannot be recognized.

The old views were not deliberately abandoned as a matter of choice; they were given up because of economic necessity. Industrial prostration dictated new attitudes. The politicians were compelled to swallow the political hokey which they had marketed for decades. They surrendered to a Socialist interpretation which they had long denied. They could not do otherwise.

The material basis of society had crumbled and with it crumbled the old views based upon the old order. New policies had to be adopted to meet the new situation. That the new policies have not restored capitalism to health and are not likely to does not alter our contention.

JULIUS DEUTSCH IN CLEVELAND

On Sunday, December 9, Comrade Deutsch of Vienna, was welcomed to our city by our law director, Ezra Shapiro, the Cleveland Federation of Labor, and the Socialist Party.

The anti-fascist meeting sponsored by the Cleveland Federation of Labor in conjunction with the Socialist Party was the most eventful incident in our recent labor activities; and bids to go down into the history of the Cleveland labor movement as a decisive step toward a more intelligent co-operation between labor on the economic field and that on the political field.

There are at this time circulated, illegally, 62,000 copies of the "Arbeiter Zeitung" and as he put it challengingly, "The Socialists have lost a battle, not the war."

In the evening we had a goodly crowd present at a banquet, honoring our guest speaker, Comrade Deutsch. The banquet was solely sponsored by the Socialist Party, and through its success it has made our financial road a little clearer, and our relation with the A. F. of L. a little dearer.

"Some of the Salient Remarks at the Banquet"

Krzycki—"Today's meeting was a great success. The Cleveland Federation of Labor has done a great thing. They distinguish themselves as the first central labor group to carry such an enthusiastic anti-fascist meeting."

Deutsch—"I hear a good deal of talk about united front with the Communists; but what the Socialist Party should strive for and have is a united-front with the A. F. of L."

Dan Moley—"We welcome the Socialist Party's help in the labor movement." — Louis Jartz, Cleveland, O.

BRIDGEPORT REPORTS

The Jugoslav Socialist Club No. 11 of Bridgeport, O., will present three plays, two labor plays and one comedy, on December 29, at the Boydville Hall. After the plays there will follow an evening of dancing with the popular Milan's Orchestra furnishing the music. The curtain will go up at 7:30 o'clock.

This program and dance has been held annually for five consecutive years and the Club hopes to have as much success this year as ever before. We would like to see some outsiders at this dance, so we extend a special invitation to everyone who can possibly come to our annual celebration. — Margaret Sney, Bridgeport, Ohio.

interests might be served by this course they will be attracted to it.

So economic change brings a revolution in ideas. The working masses should be as quick to think in behalf of their own interests, adapt their ideas to industrial change and use the democracy which ruling cliques would destroy if they can. We are living in times of peril. The Socialist democracy of enlightened workers is the only hope of averting a conspiracy of reaction.

The New Leader.

CAPITAL GOODS

Capitalism needs more capital goods to employ the steel workers to build new steel skyscrapers to bankrupt the owners of old steel skyscrapers to throw more janitors and scrub-women out of jobs and convert more old building bonds into pretty wall-paper.—A. G.

EARNS \$3,652,090 PROFIT

(Municipal ownership in Los Angeles pays huge dividends to its people.)

The international firm of accountants, Price Waterhouse and Co., have recently submitted their audit of the accounts and financial operations of the Los Angeles municipally owned bureau of power and light for the year ending June 30, 1934.

The condensed balance sheet shows that the net profit for the year amounted to \$3,652,090.18.

This surplus has been allocated in the current budget for aid to taxpayers, direct relief, electric works projects and other essential purposes.

With assets of almost 100 million dollars, the power bureau's bonded debt is only \$33,867,000 and this amount is being reduced each year. Under municipal ownership, Los Angeles citizens see the profits of operations invested for their benefit in the largest city owned electric utility in the nation. At the same time they receive monthly dividends from that investment in electric rates much lower than prevail in any other American city of comparable size.

A higher, more conclusive testimony to the success and public benefits of municipal ownership under efficient management could not well be asked. — Public Ownership.

Looking Forward

First Little Girl—What's your last name, Ella?

Second Little Girl—I don't know yet; I'm not married.

Paying debts with borrowed money isn't paying debts.

Capitalism On Crutches

This so-called human race of ours would surely be up against it right if Prof. Raymond Moley, confidential adviser of President Roosevelt, were correct when he says there is no workable substitute for the present economic system.

Fortunately for the so-called human race, his saying a given thing does not make it so. It is just a case of poor judgment on his part.

It is well, however, to have him admit that "basically the new deal was an effort to save capitalism." He was on the inside of the inside, and he knew that that was the object. We are glad to have him say so, for we said it from the start and were panned for saying it. Other members of the "brain trust" have also admitted it, and so has the president himself.

Capitalism is unworkable.

It cannot be saved, in any real sense.

It may be prolonged for a while, in a dilapidated condition. It may go along as a cripple on crutches, with the government supplying the crutches as it has been doing

for several years; but there is no chance that capitalism will go along as a permanent social order. It has passed the period of its usefulness. The time has come, in the course of industrial evolution, for it to pass out and give place to a higher social order.

It is nonsense to say that no other social order is workable.

From coast to coast there is an inexhaustible supply of public enterprises which prove the feasibility to collective ownership. The Milwaukee water-works system is one. The fire department is another. The public library another. But why pick out instances? They are innumerable: All states and nearly all cities, and many countries and villages, have them. So has the nation.

The principle has but to be extended to its logical and natural conclusion—to the point where the collectivity will own and operate the exploiting industries in general.

Poverty and unemployment will then disappear.

Suppose that, instead of trying to resuscitate capitalism,

Mr. Roosevelt and Mr. Moley and Mr. Tugwell and Mr. Wallace and Mr. Ickes and Miss Perkins and all the rest of the president's supporters, throughout the country, together with those who would be his supporters if he were to face forward would decide to promote social democracy in this country.

It would at once be found that the project is workable. The present spurious new deal would be replaced with a genuine new deal. There would be plenty of effort required to make the change, but, with the masses of the people back of it, the effort would be encouraging and enthusiastic, not discouraging and dismaying, as the effort to prop up capitalism is. In a short time, the main industries would be taken over, and all would be employed. The entire unlimited future would be available for the purpose of improving the new system and making it work more smoothly and efficiently.

This brain trusters would advise, if brain trusters were wise.

The Milwaukee Leader.

SEARCHLIGHT

by
DONALD
J.
LOTRICH

Liberals Fool Themselves

Speaking broadly, there are two great rivals in conflict for supremacy or survival—capitalism and Socialism.

The one is based upon the private ownership of the means of production and distribution and is expected to work because of the desire for profits and the beneficence of competition. The other is based on the social ownership of these means of production and distribution and the elimination of the profit motive, thus bringing a more equal distribution of wealth and opportunity and greater economic security of mankind.

Toward these two conflicting conceptions it is difficult to logically take a middle course. One is either in favor of capitalism and opposed to the Socialist conception or the other way around. You are either for or against the existing economic order. The two systems are so fundamentally opposed that there can be no middle ground.

The "liberal," who dislikes the present system with its injustices and inequalities, but who thinks it can be modified sufficiently to produce a decent and workable civilization, is deceiving himself. History shows that capitalism has been undergoing some modification for a century without

greatly improving it. As long as competition, the profit system and the private ownership of the great essentials of life continue, it cannot be otherwise.

Socialism, as seen in the public schools or the postal system, works; modified capitalism, as seen in the effort to regulate railroads and other public utilities, fails. "Modified capitalism," "planned economy under capitalism" and the other propositions which have long attracted liberals are but will-o'-the-wisps; they are but "cocks crowing at midnight, announcing no dawn."

Modified capitalism to be sure is better than unrestricted laissez faire, but it is still essentially capitalist.

The conflict between the philosophy of capitalism and Socialism is too fundamental and too pressing to warrant an indifferent or supercilious attitude.—Harold U. Faulkner.

Why Not Let 'em Work

The reason why the poor are poor is the poor way the rich run their business. If they had any sense they would let the poor earn their own living instead of feeding them out of their taxes.—A. G.

THE WORKER'S CHOICE!

A couple of years ago, Chicago was terrible in the mire of financial chaos. For a good many years politicians, both democratic and republicans had been feeding at the public trough. Money was being spent left and right for all types of political parties and even private use of public funds was not uncommon. To say the least, graft prevailed in practically every public office and the natural result was that the city was broke. This does not imply that the city is any better now, that there is no more graft curtailed as it may have been by the slowing up of receipts. But various committees of the higher ups, those who have incomes in the higher brackets, started their campaigns to reduce the and social services. And they succeeded quite well in lopping off large sums from the budgets. Furthermore, they selected a personal property tax assessor who has been taxing everybody and everything. Few people have paid this personal property tax. Because of that politicians have set their machines in motion and have tried to use this as a means of getting a stand in with the people by promising to fix these tax assessments. In my own precinct the democratic leader has sent out his hirings to take up these bills with the intentions of having them "fixed." "Why pay? when you don't have to," he said. "My precinct captain works down there and he'll fix up the books." You can bet your boots that this poor hiring who knows absolutely nothing about political economy was told more than enough. If this tax was merely a means for politicians to prey upon the people abolish it. If the tax is justified why allow crooked politicians to fix the bills? If every citizen would turn the cold shoulder on these grafting petty thieves we'd soon have a clean government in Chicago. But most people fall for this kind of a line because they feel that they are getting away with something at the expense of others.

This will be a busy week-end for us again. A good many of our comrades will be in line to make the Pioneer Xmas Dance, Sat. Dec. 22 a success and a good many more will be in the line of duty Sunday, Dec. 23 for the Xmas Program of the Chicago District Federation of S. N. P. J. We ask our many friends to take in both events because both institutions are progressive institutions which cooperate with the constructive elements on the fraternal and educational fields.

Our English Section held its annual meeting last Friday and elected officers and committees for 1935. The new committee was asked to prepare a program for 1935. A special program was ordered prepared for Fr. Jan. 11 to which we can invite our friends. It is our earnest desire to contact new people and to interest even some of the senior comrades for it seems to us, that we can all stand more knowledge. Our Educational Committee has prepared an outline for the study of Porter's Commonwealth Plan. That will be taken up at one of our future meetings.

A rather nice young Slovene fellow secured a political job at the city hall in Chicago. It is a good paying job, that is, it would be a good paying job if he didn't have to pay hush money every week. Nearly fifteen dollars from his salary goes to the political scoundrels who run Chicago, in one way or another. He doesn't dare squawk because it would mean the end of his job so he mutters silently to himself and pays tribute to the lowly democrats who can't run on their own record but who hide behind the popularity of Roosevelt to gain office. Here are two violations of public trust and confidence that have come to my attention within one week. Goodness knows how many thousands of other violations could be noted every day. Here are two big reasons why Chicago is so broke, why this system of government is so rotten. Corruption prevails by the wholesale.

Last Saturday night we attended the annual meeting of the Jugoslav Bldg. and Loan Ass'n., the institu-

Cleveland, Ohio. — Branch No. 49 JSF in Collinwood will sponsor a dance Sunday, December 23, at 7 P.M., at the Slovene Workers Home, 15335 Waterloo Rd. The admission price should not keep anyone away from enjoying themselves with our comrades. The tickets are only 25¢. Music for dancing will be supplied by Barbic's Orchestra. Friends and sympathizers are invited to spend December 23, with us at this dance.

Committee.

Higher Knowledge
"All over the world those who work with their hands are calling for a higher knowledge. Without that knowledge they feel they cannot be free. They are held back by the fetters of ignorance to solve their own social problems. Those who know these problems must profoundly know that they would disappear were they in the hands of educated men."

Lord Haldane.